

Til nr. 10

Stk. 1.

Bestemmelsen er uændret. Bestemmelsen fastsætter, at udgifter til beredskabs- eller bekæmpelsesomkostninger skal bæres af skibets eller platformens ejere. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger til § 44 under pkt. 2.2.7.

Stk. 2.

Bestemmelsen er ny og giver henholdsvis miljøministeren og forsvarsministeren hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om de udgifter, som skibets ejer skal afholde i anledning af de iværksatte beredskabs- eller bekæmpelsesforanstaltninger, jf. § 44, stk. 1.

Den nye bestemmelse åbner mulighed for, at miljøministeren og forsvarsministeren kan fastsætte regler om de direkte og indirekte omkostninger, som skibets ejer skal bære i forbindelse med iværksættelsen af beredskabs- eller bekæmpelsesforanstaltninger. Omkostninger af denne type kan således være sammensat af en række forskellige elementer ved indsættelse af skibe og fly mv., som f.eks. udgifter til fast løn og variable løntillæg til det involverede personale, havne- og lodsudgifter, vedligeholdelsesomkostninger til miljøskib og fly mv., administrations- og genetableringsomkostninger mv. og udgifter ved bortskaffelse af den opsamlede olie. Hertil kommer udgifter til afrensning, genopmaling, reparationer og genskaffelse efter indsættelse i bekæmpelsesaktioner. Endvidere kan omkostninger i relation til afskrivninger på nye skibe og materiel komme på tale, også henset til at retspraksis giver adgang hertil, jf. bl.a. Sø- og Handelsrettens dom af 1. juli 2005 angående M/S Minerva. Det forudsættes, at de fastsatte regler følger de af Finansministeriet udstedte retningslinier herfor, jf. også de almindelige bemærkninger under pkt. 2.2.7.

Ved indførelsen af hjemmelsbestemmelsen åbnes der mulighed for, at omfanget og karakteren af de udgifter, som skal afholdes af skibets ejer, fastlægges klart, således at der ikke hersker tvivl herom i forbindelse med opgørelse af krav efter iværksættelse af beredskabsforanstaltninger eller bekæmpelse af forurening. Derved sikres det tillige, at alle de til hændelsen knyttede udgifter afholdes af den, der har forårsaget forureningen i overensstemmelse med det almindelige princip om, at »forurenere betaler«.

Stk. 3.

Der er tale om en teknisk sammenskrivning af den gældende lovs § 44, stk. 2 og 3. Der er ingen indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 11

Bestemmelsen svarer med visse ændringer til den gældende § 45, stk. 2, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1373 af 20. december 2004. Den væsentligste ændring er, at tilsynsmyndighederne udover skibe og platforme også har adgang til offentlige eller private ejendomme, bortset fra bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse i forbindelse med tilsynsopgaver efter loven eller regler udstedt i medfør af loven eller forordninger på lovens område. En parallel bestemmelse findes i miljøbeskyttelseslovens § 87, der omhandler tilsynsmyndighedernes adgang til lokaler m.v. Tilsvarende bestemmelser findes ligeledes i en række love på Miljøministeriets område. Med omformuleringen af bestemmelsen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvilken tilsynsmyndighed, der fører tilsynet eller med hvad der føres tilsyn. Det er således fortsat den myndighed, der efter loven eller regler udstedt i medfør af loven har tilsynsopgaven, der har indgrebsbeføjelsen efter § 45, stk. 2, ligesom der ikke er tilsigtet nogen ændring af hvilke papirer eller undersøgelser, herunder udtagelse af prøver, der er adgang til efter bestemmelsen. Af 2. pkt. fremgår, at tilsynsmyndigheden har adgang til at »foretage undersøgelser, fotografere eller medtage dokumenter« hermed menes således også, at tilsynsmyndigheden kan udtage prøver samt at tilsynsmyndigheden har adgang til skibets papirer. Med hensyn til en nærmere beskrivelse af bestemmelsen henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1 og 2, jf. lov nr. 1373 af 20. december 2004, Folketingstidende Tillæg A 2004-05. 1. samling 1965 samt bemærkningerne til § 45, jf. lov nr. 476 af 30. juni 1993, Folketingstidende Tillæg A 1992-93 side 7343.

Med ændringen af bestemmelsen får tilsynsmyndighederne adgang til ikke bare skibet eller platformen, men også til den del af virksomheden, der foregår på land, herunder til skibets eller platformens administrationslokaler m.v. i det omfang, det er påkrævet, for at tilsynsmyndighederne kan føre tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i loven og de forskrifter, der er udstedt i medfør af loven. Adgangen til ejendom eller lokaliteter omfatter ikke de dele af bygningerne, der anvendes til beboelse, og skal ske indenfor lovens rammer.

I forhold til offshore olie- og gasindustrien er tilsynsmyndighedens adgang til at udføre undersøgelser eller tilsynsopgaver på platformen i sagens natur underlagt visse praktiske vanskeligheder. I dag vil en række oplysninger kunne opnås fra den landbaserede administration af denne virksomhed. Således vil administrationen i land ofte være i besiddelse af alle væ-